

HEBBEN DE VISHANDELAARS ER BELANG BIJ DE BELGISCHE REDERIJEN TE HELPEN ?

Men schrijft ons :

Het is duidelijk dat de prijzen in de laatste tijd behaald door onze vissers in de afslag niet renderend zijn en het is even duidelijk, dat de handel hiervoor meer zou kunnen betalen zonder hieronder bijzonder te lijden. Men heeft te dikwijls de gewoonte om de belangen van de handel en de producenten als tegengesteld te aanzien. Dit is op zekere manier wel aanvaardbaar en zelfs te verantwoorden wanneer het voor beiden goed gaat, maar dit standpunt is zeker niet meer waar, wanneer het voor de ene of andere gevaarlijk slecht gaat. We mogen het praktisch zo uitdrukken, dat in het ongeluk beiden zeer nauw aan elkaar verbonden zijn.

Het kan inderdaad niet het belang zijn van de handel wanneer het zo slecht gaat in de visserij, dat de schepen moeten gaan op liggen of meer nog, rederijen eenvoudig verdwijnen en voor de visserij verloren gaan. Een dergelijke teruggang van de productie zou zich zeker onmiddellijk gaan wreken op de handel zelf. In dit verband mogen we nochtans zeggen dat we gevaarlijk dicht bij dit punt gekomen zijn. We hebben reeds een ganse lijst van vaartuigen die op liggen, deels uit redenen van faillissement, deels uit niet meer haalbare kostendekking. Het hoeft dan ook geen verwondering dat onze mijnen zo weinig schepen aan de afslag zien. Het is werkelijk opvallend hoe klein de bezetting is. De handel zou dus, samen met de producenten, maatregelen dienen te overwegen om de toestand voor de rederijen te zien verbeteren. Deze maatregelen kunnen gemeenschappelijk genomen worden zoals gezamenlijk druk bij de regering voor het nemen van maatregelen ten voordele van de kustnavigatie der rederijen, maatregelen ter verbetering van de verzorging van de vis ten voordele van de kwaliteit, maatregelen ten laste van de handel die bv. bereid zou moeten gevonden worden om een bepaalde richtprijs te geven, berustend op een gentlemen-agreement omdat de richtprijs bepaald door de EEG niet officieel mag veranderd worden zoniet verliest men het voordeel van de interventie bij opvang. Het meest voor de hand liggende en de meest praktische te verwezenlijken oplossing ware echter vanwege de handel bv. een vrijwillige afhouding op het aankoopcijfer van een procent ten voordele van een fonds voor de producent die de richtprijs nodig voor een normale uitbating bij normale aanvoer, niet haalt. Aan dit procent zou dan de Staat bv. een evengroot procent kunnen bijvoegen.

We herhalen dat het voor de handel op langere termijn eerder renderend zou zijn zich een kleine

opoffering te getroosten voor de toekomst. Nu reeds hoort men vanwege verscheidene handelaars dat zij er inderdaad geen belang bij hebben dat het de rederijen slecht gaat, en dat men naar maatregelen zou moeten overgaan om de rederijen te helpen. Welnu het ligt ook enigszins in hun hand om zelf te helpen, want we veronderstellen niet dat de handelaars akkoord gaan dat de rederijen moeten blijven bestaan op gevaar van anders zelf in het gedrang te komen, maar dat de hulp van vreemden dient te komen.

Nota der Red. :

We komen hierop terug.

● Houten VISSERSVAARTUIG te koop, 150 pk., 16 m. Geschikt voor planken- en bokkenvisserij. Tel. en adres bureaublad.

(7712V)

**Publiciteit in
HET VISSERIJBLAD
doet Uw
zakencijfer stijgen**

BERICHT AAN ZEEVARENDEN BELGIE

13/104 (T) Noordzee. — Stortboei voorzien van radarreflector. (Zie Ba.Z. 19/150 (T) - 1969. sub. b.)

Positie : 51°26'0N — 3°05'0E.
De stortlichtboei Br. & W. S 1 vermeld in bovenstaande positie, werd voorzien van een radarreflector.

(Zie Belg. krtn. „Vlaamse Banken” en „Monding der Westerschelde”.)

(Med. Loodswezen Oostende 10-6-1975 — H. 58079.)

NEDERLAND

13/105 (T) Westerschelde. — Nauw van Bat. Licht Westketel tijdelijk gedoofd. Lichtboei.

Op $\pm$ 51°23'N — 4°10'3"E is het licht Westketel tijdelijk gedoofd. Ter vervanging is op 51°23'44"N — 4°10'36"E tijdelijk gelegd een rode lichtboei met radarreflector « 66A » : Iso r 4 sec.

DE LAAGKONJUNKTUUR IN DE VISSERIJ BEREIKT DE SCHEEPSWERVEN

In «Port-en-Bessin» in Frankrijk heeft een recente, zeer goed geoutilleerde scheepswerf haar deuren moeten sluiten wegens gebrek aan orders. Na aflevering van enkele, nochtans zeer goed-varende hektreilers, had men twee nieuwe hektreilers op kiel gezet in afwachting van het afsluiten van nieuwe orders. Niettegenstaande de werfleiders verscheidene streken afreisden en contacten opnamen met diverse rederijen, is men er niet in

geslaagd, voor de kiel gezette vaartuigen, afnemers te vinden, zodat besloten werd de balans in te dienen en de activiteiten te staken. Het is duidelijk dat dit een nevenverschijnsel is van de krisistoestand in de visserij, waar men het niet meer waagt sommen te investeren in een bedrijf dat met een voortdurende recessie te kampen heeft. Het is wel juist dat met de konstruktie van een vissersvaartuig hele kapitalen gemoeid zijn, maar het is toch de onzekere toestand die tot de sluiting van de genaamde «Chantiers Navals Portals» geleid heeft. Dit toont nog eens goed aan, dat met de instandhouding van de visserijbedrijvigheid nog heel wat nevenbedrijven gemoeid zijn, zodat het belang van de visserij heel wat hoger dient aangeslagen te worden dan de eerder relatieve kleine cijfers van de bemanningsbezetting der vaartuigen.

STAAT DE FRANSE TONIJNVISSERIJ OP HET SPRINGEN ?

De ontslaggevende voorzitter van de Franse tonijnrederijen, de h. Roger Labbé, heeft duidelijk gemaakt dat deze tak van de Franse visserij op het punt van het failliet staat. Als we nagaan, aldus de woordvoerder dat de Franse tonijnvisserij ingesteld is voor een vangstcapaciteit van 60 miljoen kgr. en het Europees afnamepotentieel de 170 miljoen kg. bedraagt en er toch een teregend probleem van afzet heerst, dan moeten we toch besluiten dat men, Europees gezien, niets doet voor de landen van de Europese Gemeenschap, vooral rekening houdend dat Frankrijk praktisch het enige land uit de Gemeenschap is, dat op tonijn vaart. Spanje maakt geen deel uit van de E.E.G., terwijl Italië, eveneens als zuidelijk land, over geen tonijnvloot beschikt. Als er geen onmiddellijke maatregelen genomen worden, dan kan de Franse tonijnvloot afgeschreven worden en de Europese markt en zelfs de Franse markt volledig aan de Aziatische en Spaanse tonijn en willekeur overgeleverd worden.

In Frankrijk zit men met het probleem van absoluut niet renderende afzetprijzen, terwijl daarbij nog een sociaal konflikt komt tussen de rederijen enerzijds en de syndikaten anderzijds. Inderdaad wensen deze laatste voor de werknemers ter visserij een gewaarborgd inkomen op basis van een richtprijs voor de tonijn die niet haalbaar is voor de reders. Het is duidelijk dat de rederijen geen lonen kunnen uitbetalen die ten slotte alleen op zichzelf reeds de totale brutobesomming zouden overschrijden !

Tegenover de zware krisistoestand voor de Franse tonijnrederijen zijn we werkelijk benieuwd tot welke maatregelen de Franse regering zal komen om deze tak van Franse visserijbedrijvigheid van de ondergang te redden.

EEN BEMOEDIGEND RESULTAAT :

In deze moeilijke tijden voor de visserij, dient ook wel eens een bemoedigend resultaat vermeld. Het gaat namelijk over een rekordvangst van de «De Courcy» die in iets meer dan twee dagen visserij in het Kanaal 540 bennen vis binnenbracht, namelijk 440 bennen koolvis, 60 bennen kabeljauw en schelvis en 40 bennen allerlei. De «Courcy» is een stalen middenslagtreiler die in Frankrijk «Port-en-Bessin» als thuishaven heeft.

TEKENEN DES TIJDS !

In Duitsland werd er gedurende de maand april 13.504 ton vis binnengebracht of in bennen uitgedrukt meer dan 270 duizend. Hiermede werd er tegenover de maand april van vorig jaar een teruggang vastgesteld van nagenoeg 3 duizend ton of 60 duizend bennen, dus ruim 20 t.h. minder.

Anderzijds bracht de verkoop 35 t.h. minder op zodat, met een kleiner aanbod, de prijzen toch nog 15 t.h. lager lagen dan het jaar voordien.

Ook het feit dat er, tegenover dit verminderd aanbod, nog drie-maal meer vis diende opgevangen dan over dezelfde periode in 1974 is tekenend. Er bleef inderdaad meer dan 1.600 ton of 32 duizend bennen! in de mijn staan zonder afnemer tegenover iets meer dan 500 ton of 10 duizend bennen in 1974. We noemen dit een teken des tijds.

De 26ste garnaalfeesten te Oostduinkerke kenden dit jaar een uitzonderlijke belangstelling. De feestelijkheden werden geopend met wedstrijden in het garnaalvissen voor vissers te paard, voor kruisers en voor kinderen. De verse garnalen werden gekookt en verkocht op de Zeedijk. Zondag hield men een folkloremarkt in het teken van de visserij en de oude ambachten. Het nettenbreien, het pellen van garnalen en een kantwerkster vielen bijzonder in de smaak van het publiek. Als kroon op hele gebeurtenis stapte een grote folkloristische stoet op. Foto's van de opvallendste groepen : „Schilders der zee”, „De chef kok” en de Paardevissers.